

Reportages vluchtwinnaars en kampioenen

Riekelt Brands, kampioen Middaglossing

Geplaatst: 28-10-2013

Een deel van de bewondering voor onze marathonduiven is hun karakter, hun uithoudingsvermogen, het doorzetten ondanks tegenslagen. De duiven die daarvan het meeste in huis hebben slepen de overwinningen binnen op ver en zwaar. Minder gewoon is het als ook de baas alleen kan winnen als hij beschikt over een enorm doorzettingsvermogen. Zo'n doorzetter is de winnaar 2013 op de Middaglossingen, Riekelt Brands wel. Het is een zwaarbevochten overwinning geworden. Niet omdat zijn duiven niet op tijd kwamen, maar omdat hij via het tuchtrecht van de NPO voor de overwinning moest strijden. Want wat wil het geval? Door een onbedoelde fout van een verenigingsfunctionaris in het inkorfcentrum werd de laatste van de drie vluchten, Bergerac, een vluchtweekend wat een zware wissel heeft getrokken op het incasservermogen van Riekelt en z'n vrouw Jannie. Op dinsdag waren de duiven ingekorfd voor deze – een week verschoven- laatste marathonvlucht. Op vrijdag waren de jongen ingezet voor Gennep en die kwamen op zaterdag thuis. Dus op zaterdagavond, toen deze vlucht werd afgeslagen kwam ook de M1 van Riekelt aan de computer op Urk. En in plaats van het afslaan en uitlezen van vlucht2, waarop hij de jongen had ingezet, werd per ongeluk vlucht1 gebruikt, Bergerac dus. Riekelt was al weer thuis toen hij van Pieter Woord het telefoontje kreeg dat er een fout gemaakt was en de verkeerde duiven in de computer stonden, die net die middag in Bergerac waren gelost....

Er ging een mailtje naar het NPO-bureau en de afdeling werd op de hoogte gesteld.

Er volgde een vluchtdag zoals die in seizoen 2013 vaker voorkwam in Espel. De klok werd aangesloten (niet op training) en er werd gewacht op de duiven. Terwijl er nog amper duiven gemeld waren, arriveerde de 776 op het hok en werd bijna direct gemeld. Want als Riekelt de duif onthaalt in zijn broedbak, zorgt Jannie er altijd voor dat deze ook direct gemeld wordt op de meldpagina van de Blauwband. Het duurde maar even of de telefoontjes stroomden binnen, benieuwd als de bellers waren of Riekelt zijn aangewezen duif voorop had. Immers, na St. Vincent en Cahors prijkte de naam Brands na een keurige 19e en 15e plek bovenaan in de tussenstand.

Eigenlijk kon de overwinning hem niet meer ontgaan dacht Riekelt, immers de 776 stond getekend en hij raakte al behoorlijk in de feeststemming. Met die roes nog in het hoofd kwam op maandagmorgen het bericht van Frank Marinus dat de NPO de rekenaar (PV) had gesommeerd de duiven van Brands uit de Nationale uitslag te halen omdat er op zaterdagavond al was afgeslagen. Een enorme kater was het gevolg, want zonder dat Riekelt iets aan deze fout had kunnen doen werd hij de dupe van dit besluit met verstrekking gevolgen. In de uitslagen van de Afdeling en de Friese Fondclub werd hij echter wel gewoon geklasseerd. Een lange periode van onzekerheid en discussie volgde, die Riekelt en Jannie zeker niet onberoerd heeft gelaten. Riekelt heeft de ziekte van Parkinson en het is aan hem te merken dat de stress en de spanning hun tol eisen. De eens zo onverwoestbare trotse Urker is kwetsbaar geworden. Naast de discussie over of er terecht of onterecht besloten is over Bergerac, doen ook veel verhalen en roddels de rondte en dat raakt hen nog het meest.

Reikhalzend werd daarom uitgekeken naar de behandeling van de tuchtzaak in Zwolle. Naast Brands heeft ook de vereniging waar Riekelt inkorfde voor Bergerac en sinds kort lid is, PV

Flevoland, heel veel tijd en energie gestoken in de bewijsvoering. Afgelopen woensdag werd door het Tucht en Geschillencollege geoordeeld dat Brands per direct in de Nationale Uitslag zou moeten worden opgenomen. Daarmee is hij alsnog de winnaar van de Middaglossingcompetitie van Marathonnoord geworden. Volgens Riekelt was het zonder de inzet van Pieter Woord en Piet Bakker niet mogelijk geweest om dit voor elkaar te krijgen. Meer hierover hebt u kunnen lezen in de verklaring van het bestuur.

Brands en zijn duiven

Dan het deel waar deze reportage eigenlijk om zou moeten draaien: “hoe kwam deze overwinning tot stand?”. Mensen die een beetje bekend zijn met Riekelt en Jannie weten dat het mensen zijn die met een tomeloze inzet proberen wat van hun leven te maken. Daarbij kiezen ze niet automatisch voor de makkelijkste weg. Ze zijn woonachtig in Espel, waar ze ondermeer een speciaalzaak voor dieren drijven. Jannie en hun zoon Henri zorgen door de week voor de bemensing van de winkel en webshop en ze ontvangen samen met Riekelt in hun ‘koffiehoek’ heel veel duivenliefhebbers die van heinde en ver om hun duivenproducten naar Espel komen. Daarnaast is Riekelt als ZZP-er werkzaam op Urk, bij zijn vorige baas. Ook hun winkel kent een historie met vallen en opstaan. Een aantal keren dreigde het mis te gaan, maar dan komt het ware karakter boven van het echtpaar Brands. Ze zijn de mensen er niet naar om het bijltje er bij neer te gooien en met vereende krachten hebben ze hun winkel overeind weten te houden. Riekelt mag ook graag op zoek naar producten en diensten die voorzien in de behoefte van zijn klanten, hij is telkens op zoek naar vernieuwing en verbetering.

Zo heeft het wel een aantal jaren testen en timmeren gekost om zijn huidige hokaccomodatie te realiseren. De resultaten van de laatste jaren laten zien dat er nu toch een goede huisvesting is gerealiseerd. Riekelt was voorheen een echte programmaspeler maar legde zich meer en meer toe op de eendaagse fond. Hier heeft hij de afgelopen jaren aansprekende resultaten neergezet met telkens maar weinig duiven mee. In de afgelopen jaren werden er her en der wat duiven aangeschaft voor de grote fond. Met een paar weduwnaars nam hij sinds 2012 daarom ook deel aan de middaglossingen van sector 4. Via contacten, ruil en soms puur geluk is Riekelt aan zijn huidige duivenbestand gekomen. Zo kwamen er duiven van Glenn van der Hansz uit Almere via een ruiltje met voer, ruilde hij een kweekkoppel wat al eens de 1e nat. St. Vincent opleverde met liefhebber Jan Bos op Urk voor een flink aantal programmaduiven en won hij in de tombola van Emmeloord een jonge duif van Ben Werink die de moeder werd van zijn 776.

Daarmee komen we direct bij seizoen 2013 aan. Er waren 5 oudere weduwnaars voorhanden voor dit seizoen, die samen met een aantal jaarlingen de kleuren van het hok Brands moesten verdedigen. Op Limoges gingen er drie duiven mee, waarvan eentje (de 746) zich vroeg klasserde in de fondclub. Voor St. Vincent zette hij twee troeven in, met de vaandeldrager van het hok (691) als eerstgetekende. Een schitterende 15e plaats bij Marathonnoord was het resultaat. Daarna werd Ruffec juist een deceptie, op deze ochtendlossing ging hij er zelfs onderdoor. Op Cahors kwam de revanche, de duiven herpakten zich geweldig en hij wist maar liefst twee duiven op te teletekst te kloppen in sector 4, met slechts 5 duiven mee. De 746 was de eerste duif maar amper 20 minuten later meldde zich ook nummer 2, de 776, en totaal vlogen zich drie duiven in de prijzen. Op deze vlucht moest hij echter ook een veer laten, want de 691 keerde niet terug op het hok. Nog bijna dagelijks loopt Riekelt naar het hok in de hoop dat deze klasbak teruggekeerd is. Orange werd overgeslagen en op Bergerac waren er twaalf duiven mee. Aan zijn overnachters had Riekelt ook een paar programmaduiven toegevoegd in de hoop op een nieuwe verassing. Het was de 776 die als eerste aantikte en 5 duiven kwamen er op de uitslag. Het leverde onderstaand

overzicht bij Marathonnoord op, goed voor het gouden puntentotaal:

Vlucht	Afstand	Duif - getekend	Snelheid	punten	SMN
St. Vincent	1129.814	8-4208691 - 1e	1265.541	998,95	15 ^e
Cahors	999.623	1-4228746 - 2e	916.049	998,29	19 ^e
Bergerac	953.142	1-4228776 - 2e	1125.758	994,05	35 ^e

Drie klasbakken laten zich dus nadrukkelijk zien in 2013.

691 van 2008: van vaderszijde stamt hij uit voornamelijk Janssen-duiven van Yntema uit Emmeloord. Deze duif wist op Bergerac en Bordeaux een kopprijs te halen en is zo'n ontdekking geweest door te spelen op de overnacht. Van moederszijde een kruising tussen duiven van Koen Minderhoud en Cor de Heide.

776 van 2011: de vader is een halfbroer van de 691 (de grootmoeder is nachtvliegster van Hein Bakker, Urk). De moeder is dan de gekregen duivin van Werink-Ekkelenkamp.

746 van 2011: De vader komt van Klaas Hoekstra en de moeder is een programmaduif van een gestopte Zeeuwse liefhebber waarvan de duiven naar Urk kwamen en bij Riekelt werden geplaatst.

Zoals gezegd, het zijn allemaal doffers op weduwschap die in Espel het mooie weer maken. Voor de vluchten geldt "hoe zwaarder hoe beter". Zowel op de dagfond als de overnacht laten de duiven zich uitstekend zien als er gewerkt moet worden. Als programmaspeler was hij een man die zijn duiven met de lepel voerde, echter op de overnacht is de aanpak duidelijk anders. Hierover heeft hij veel gesproken met Willem Mulder, de voerdeskundige van Matador. De duiven krijgen tweemaal daags volle bak voer, waarvan ze een dik kwartier volop mogen eten en dagelijks vers grit. De laatste drie dagen gaat er zoveel mogelijk vetrijk voer in zoals de Premium HE. De duiven gaan kogelrond de mand in en worden niet vooraf getoond. Naast het Matador-voer waar Riekelt zijn vertrouwen heeft gesteld, zijn er nog een paar zaken in de verzorging waarvan hij hoog opgeeft. Zo heeft hij na een lezing van Nanne Wolff besloten om Octacosanol te gebruiken. Voor de eigenlijke vluchten eerst drie weken lang iedere dag, daarna 1 week voorafgaand aan het inkorven. Aan het begin van de week krijgen de duiven oregano in het water, wat preventief tegen het geel werkt. Daarnaast wordt op het vlak van gezondheid op voorspraak van Nanne Wolff gekuurd en geënt tegen paratyfus en worden de duiven via de follikel-methode geënt tegen pokken. Twee weken voor de vluchtdag krijgen de duiven een geelpil opgestoken en daarmee is het medisch plaatje goeddeels geschetst.

Een aantal jaren heeft hij in de verzorging van zijn fondduiven te 'gemakzuchtig' opgevat. Sinds 2012 worden de puntjes op de i gezet en worden de prestaties ook stukken beter. 's Ochtends staat hij om 5 uur op om de duiven te verzorgen, daarna gaat hij van huis om te werken. 's Avonds na het werk opnieuw even volop aandacht voor de duiven. Op de vraag waarin het grote verschil zit waardoor de resultaten nu zo goed zijn geeft hij aan dat dit in zijn beleving het meest te maken heeft met het veel fanatieker richten op de fondduiven. Eerst deed hij ze er een beetje bij naast de programmaduiven, inmiddels is het andersom. Een deel van die ommekeer zit hem in het feit dat hij ouder wordt en het vitessespel hem meer gaat tegenstaan, het is hem te gehaast geworden. Hij mag graag even rustig zitten en genieten van de eerste aankomende duiven. Zo kwam hij een keer inkorven in Emmeloord en omdat er met een paar duiven niet zoveel keus is had hij voor de vierde keer een aantal duiven mee. In het NIC werd hij hier door een oudere liefhebber op aangesproken "Het zijn geen machines hoor Brands". Dat heeft hij goed in zijn oren geknoot en het roer is om en hij gaat zich meer en meer toe te leggen op de overnachtluchten. De meeste programmaduiven zijn nu weg en in plaats van iedere vlucht met duiven komen gaat hij zich nu alleen toeleggen op de fond. "Er kan nog een tandje bij" aldus Riekelt en nu wij weten hoe het zit met het

doorzettingsvermogen van het echtpaar Brands en hun duiven kunnen we de komende jaren wellicht nog wat verwachten!

Auteur: Wiebren van Stralen